„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy".
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 38. Sobota 15. Lutego 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 14. lutego. Komisya budżetowa delegacyi rady państwa ukończyła narady nad budżetem ministerstwa skarbu państwa, przyjmując odnośne wnioski subkomitetu. Do tej komisyi wniósł rząd przedłożenie o nadzwyczajnych potrzebach dla armii lądowej i marynarki, obejmujące sumę 31.686.000 złr. W tem przedłożeniu rząd oświadcza, że ze względu na stan finansowy monarchii ograniczył wymogi do najściślejszej potrzeby, najstaranniej wydzielając z góry wszystko, cokolwiek odtrącić się dało.

Bukareszt, 14. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby prawodawczej minister Bratiano odpowiadając na interpelacyę, oświadczył, że w Rumunii nie istnieją obce bandy zbrojne.

(Telegramy „Czasu".)

Paryż, 13. lutego. Dzisiejsza „L'Epoque" nadmienia jako pogłoskę ze źródła liberalnego, że idzie o złożenie ministeryum parlamentarnego, w którem zasiadaliby Rouher, Buffet, Segris, Laguerronnière. Pogłoska ta lubo potrzebuje potwierdzenia, nie jest jednakże niepodobną do prawdy. „La Presse" i „La Liberté" nadmieniają podobnież o takiej pogłosce.

Florencya, 13. lutego. Wieść mówi, że król z powodu małżeństwa królewicza Humberta wyda proklamacyę.

Rzym, 13. lutego. Policya papieska przedsięwięła najsurowsze środki ostrożności, albowiem zachodzi obawa ruchu rewolucyjnego.

Część urzędowa.

Ministeryum handlu zatwierdziło ponowny wybór kupca Józefa Breuera na prezesa, a kupca Roberta Domsa na wiceprezesa lwowskiej izby handlowo-przemysłowej.

Część nieurzędowa.

Dnia 12. b. m. odbyło się plenarne posiedzenie komisyi budżetowej delegacyi rady państwa. Ze strony rządu byli obecni: Kanclerz państwa br. Beust, minister finansów dla całego państwa br. Becke i minister finansów dla krajów reprezentowanych w radzie państwa Dr. Brestel.

Na porządku dziennym były najprzód obrady nad sprawozdaniem złożonem przez delegowanego Eichhoff o budżecie dla wspólnego ministerstwa spraw zewnętrznych na rok 1868. Powtóre sprawozdanie komitetu o budżecie dla ministerstwa finansów państwa na r. 1868, którego referentem był delegowany br. Hock.

Sprawozdawca Eichhoff odczytuje swoje sprawozdanie na podstawie dawniejszych uchwał komisyi i wnosi, żeby ze względu na przedłożoną księgę czerwoną następujący ustęp do sprawozdania wsunąć: „Austrya potrzebuje dla swego skonsolidowania się, jak również dla podniesienia swoich finansów pokoju. Przedłożona księga czerwona przekonywa, że teraźniejszy minister spraw zewnętrznych tę potrzebę państwa i to ogólne życzenie większości jego mieszkańców poznał i zastępywał ją w równie oględny jak pełen godności sposób."

Przeciw włożeniu tego ustępu przemawiał delegowany Skene, a to z tego powodu, ponieważ księga czerwona nie jest przedmiotem obrad komisyi budżetowej i dlatego nie uważa tej komisyi za upoważnioną do powzięcia takiej uchwały, gdyby go nawet treść księgi czerwonej najzupełniej zadawalniała.

Gdy kanclerz państwa wyraził życzenie żeby o tym przedmiocie ze względu na regulamin w nieobecności ministrów państwa radzono, zostały obrady nad wnioskiem referenta i powięcie w tym względzie pewnej uchwały tymczasowie odroczone. Całe zresztą sprawozdanie referenta przyjęto w zupełności z wyjątkiem kilku mniejszej wagi orzeczeń, które uległy zmianie.

Ponieważ po tej uchwale panowie ministrowie opuścili salę obrad, więc odnowiono dyskusyę nad owym dodatkowym ustępem referenta, który tak co do zasady, jakoteż i co do dosłownego brzmienia został przyjęty.

Następnie podniósł przewodniczący kwestyę, czy przyjęte przez komisyę sprawozdanie o budżecie dla wspólnego ministerstwa ma być zaraz przez prezydyum przedłożone plenarnemu zebraniu delegacyi w celu powzięcia ostatecznej uchwały, czyli też należy oczekiwać, aż wszystkie sekcye ukończą swoje prace i dopiero wtedy zażądać plenarnego zgromadzenia delegacyi rady państwa dla uchwalenia całego odrazu budżetu.

Dalej przystąpiono do obrad nad drugim przedmiotem porządku dziennego, t. j. nad sprawozdaniem o budżecie wspólnego ministerstwa finansów na r. 1868.

Sprawozdawca br. Hock odczytał referat aż do ustępu, który tak opiewa:

„Sekcya wnosi więc:

„Należy oświadczyć, że delegacya przez uchwalenie tych części budżetu nie zamierza uprzedzać przyszłych uchwał obu reprezentacyi kraju względem administracyi i kontroli spłat na dotychczasowy dług państwa."

Wniosek ten wywołał dłuższą i to zasadniczą dyskusyę, w której szczególnie delegowany Skene oświadczył, że się z nim bynajmniej nie zgadza, ponieważ mógłby być uważanym za przesądzanie z góry praw rady państwa. Proponuje więc, żeby wniosek w tej myśli został zmieniony.

Ostatecznie jednak cofnął delegowany Skene swój wniosek po danych ze strony obu ministrów finansów i referenta objaśnieniach i wniosek sekcyi został przyjęty.

Dnia 10. b. m. odbyła komisya delegacyi węgierskiej dla budżetu wojennego posiedzenie, na którem zastanawiano się nad tem, czy obecny prowizoryczny budżet ma być uważanym i traktowanym jako stały, czyli też jako prowizoryczny. W drugim wypadku porobionoby w przedłożeniu czasowem tak mało zmian jak tylko być może, przeciwnie zaś w tym razie gdyby rząd z pierwszego wychodził stanowiska, delegacya obrad nad budżetem nie mogłaby nawet rozpocząnać.

Przytomny obradom zastępca ministerstwa wojny, jenerał Grivicic Kroat, złożył w języku węgierskim oświadczenie, że rząd obecny budżet za zupełnie prowizoryczny uważa.

Następnie zabrał głos hr. Andrassy w charakterze ministra obrony krajowej, aby powtórzyć zapewnienie, że rząd węgierski jeszcze na tej sesyi sejmu węgierskiego z pewnością przedłoży projekt do reorganizacyi armii. Co do przewodniczących w tym projekcie zasad nadmienił tylko tyle, że tej ustawie będą służyć za podstawę zasady powszechnego obowiązku do służby wojskowej w jak najszerszych rozmiarach, przed tem jednakże zasięgnie rząd węgierski zdania najgłośniejszych powag wojskowych węgierskich.

Następnie interpelowano jenerała Grivicic co ma za znaczenie komisya wojskowa, która zajmuje się wypracowaniem projektu do reorganizacyi amii. Jenerał Grivicic odpowiedział, że ta komisya została powołaną przez Najjaśniejszego Pana do opracowania takiego projektu jedynie dla zoryentowania się samego Cesarza.

Przystąpiono tedy po tych wszystkich objaśnieniach do obrad nad budżetem wojennym, a mianowicie nad pozycyą dla ministerstwa wojny. Postanowiono tedy, że pewne rozporządzenia mają być pozostawione do woli udzielnej władzy królewskiej, dalej uchwalono, żeby nic nie wykreślać z pojedynczych pozycyi ministerstwa wojny, lecz tam gdzie się okaże potrzeba reorganizacyi wyrazić ją w formie życzenia. Tak np. co do oddziałów inżynieryi. Istnieje dyrekcya inżynieryi, inspekcya inżynieryi i komisya inżynieryi, a oprócz tego jeszcze oddział inżynieryi w ministerstwie wojny. Te wszystkie zwierzchności, które się jednem i temsamem zajmują możnaby zlać w jedną albo najwięcej w dwie władze, tem bardziej, że takie władze stojąc poza obrębem ministerstwa wojny, tamują tylko działalność tego ministerstwa.

Komisarz rządowy oświadczył, że już minister wojny John starał się o to, żeby uprościć administracyę i wprowadzić przez to pewne oszczędności; powierzył nawet w tym celu wypracowanie odnośnego wniosku komisyi z trzech oficerów złożonej. Komisya przyszła też istotnie do tego przekonania, że przez reorganizacyę dałyby się zaprowadzić znaczne oszczędności.

Budżet wojenny jak się zdaje będzie przez węgierską delegacyę załatwiony zgodnie z tem jak został opracowany przez delegacyę rady państwa. Dały się jednak słyszeć głosy, żeby niektóre pozycye jak np. dla konnicy, o połowę zniżyć.

„Pester Lloyd" donosi, że wkrótce także nowy minister finansów Dr. Brestl w dłuższym memoryale położenie finansowe państwa po dokonanym podziale na dwie części przedstawi. Dziennik ten tak o tem pisze: „Chodzi teraz o to, żeby w budżecie państwa przywrócić rzeczywistą równowagę. Przez same oszczędności nie można usunąć deficytu, potrzeba do tego koniecznie także pomnożenia dochodów, które może być znowu osiągnięte tylko przez gruntowną i odpowiednią celowi reformę podatków, przez podniesienie przemysłu i handlu. To może być dokonane i przeprowadzone dopiero w kilku, w czterech albo pięciu latach. Tymczasem przez czas trwania tego prowizoryum trzeba się starać o pokrycie niedoboru. Służą ku temu dwie drogi: pożyczka i nowe opodatkowanie. Dr. Brestel chce skłonić radę państwa, żeby raczej na drodze opodatkowania starała się o pokrycie niedoboru, niż żeby przez powtórną pożyczkę około 300 milionów roczne procenta od długu państwa o jakie 15 milionów stale zostały podwyższone, podczas kiedy opodatkowanie zapewnie wyżej, ale tylko przemijająco obciąża. Sądząc z panującego usposobienia. wnosić można, że Dr. Brestel swój cel osiągnie, gdyż deputowani zgromadzeni we Wiedniu są stanowczo przeciw zaciąganiu nowej pożyczki.

„Wiener Abendpost" pisze w sprawie przerobienia karabinów zwykłych na odtylcowe, że trudności które w tym względzie z początku napotykano są już pokonane i że liczba karabinów przerobionych wzrasta coraz bardziej, i wynosi w przecięciu około 50.000 sz. dziennie. Ponieważ broni zdatnej do przerobienia jest 600 000 sz., można się więc spodziewać, że do końca tego roku wszystka będzie przerobiona. Oprócz tego fabryki mają dostarczyć w roku bieżącym znaczną liczbę nowych karabinów odtylcowych systemu Werndla.

„France" pisze, że układy pomiędzy Austryą a Rzymem względem rewizyi konkordatu napotykają wielkie trudności. Br. Beust żądał aby konkordat został najprzód unieważniony. Papież zaś chce, aby konkordat istniejący wzięty był za podstawę modyfikacyi.

„France" dodaje przytem, że w obec tego stanu rzeczy, Prusy usiłują wejść z Rzymem w ściślejsze stosunki. Zapewniają nawet, że Prusy starają się aby w Berlinie ustanowioną została nuncyatura apostolska.

Rozdwojenie pomiędzy hrabią Bismarckiem a stronnictwem konserwatywnem izby deputowanych,

które wywołała debata nad funduszami prowincyonalnemi Hanoweru, nastręcza prasie pruskiej obfity materyał do rozlicznych kombinacyi i uwag. Przeważają jednak głosy, które odmawiają temu wypadkowi wszelkiego głębszego znaczenia, i zapowiadają bliskie załatwienie sporu. Że naprężenie musiało dojść do wysokiego stopnia widać i ztąd, że „Nordd. Allg. Ztg.“ występuje żwawo przeciwko „Neue preuss. Ztg.“ naganiając jej zachowanie się w całej tej kwestyi. Nie tylko krytykowała ona projekt rządowy i dopiero bardzo późno i przyciśnięta potrzebą utworzyła swoje szpalty jej obrońcy: łudziła konserwatystów co do znaczenia, które rząd miał przywiązywać do rezultatu głosowania nad tą ustawą i tym sposobem głównie zawiniła przez wywołanie naprężenia.

„N. Pr. Ztg.“ ze swojej strony usiłuje widocznie nadać całej sprawie łagodniejszą barwę. Zapewnia, że w kołach kompetentnych nie było wcale mowy o bezpośrednich skutkach przesilenia. Może jeszcze przez dni kilka będzie wiele hałasu, poczem złudzenie zniknie jak nieraz dawniej. O ile oświadczenia hr. Bismarcka mają dawać powód do tych złudzeń, nadmienia „Kreuz Ztg.“, że je wyzyskano tendencyjnie. To co w tych oświadczeniach miało istotne znaczenie, będzie pewnie należycie pojęte przez stronnictwo konserwatywne, dla stronnictwa liberalnego zaś będzie jak zwykle igraszką do własnych celów.

„France“ pisze, że prawdziwą przyczyną odjazdu hr. Bismarka były zajścia osobiste pomiędzy nim a hr. Eulenburgiem którego wspiera Król, dwór królewski i konserwatyści. Hr. Bismark nie tylko zażądał urlopu ale nawet podaje się do dymisyi.

„France“ donosi w korespondencyi z Berlina, iż tam nie wierzą, aby między Prusami a Rosyą przyszło do jakowego nieporozumienia w kwestyi wschodniej i owszem zapewniają, że rząd pruski i rosyjski postępują w tej sprawie ręka w rękę.

„Monitor wieczorny“ z dnia 12. b. m. pisze w swoim przeglądzie: Im bardziej ludy Austryi zastanawiają się nad swemi prawdziwemi interesami tem lepiej pojmują jak wielką ma dla nich korzyść przywiązanie do dynastyi Habsburgów. Autonomia prowincyi nadana jest w stosunku właściwym. Rząd austryacki umie połączyć wymagania powszechnej jedności z tradycyami każdej prowincyi.

Co do rozwiązania traktatu handlowego francusko-meklenburgskiego, pisze tenże dziennik, że rząd francuski starał się głównie uniknąć tego wszystkiego, co by mogło utrudnić normalny i regularny rozwój związku celnego lub jego stosunki do Austryi. Dzięki duchowi pojednawczemu który rząd okazał ku zadowoleniu gabinetów wiedeńskiego i berlińskiego, przygotowany traktat handlowy pomiędzy Austryą a związkiem celnym wkrótce będzie mógł być podpisany.

Florentyńska „Italie“ dowiaduje się, że dywizya utworzona w południowej Francyi skutkiem ostatnich wypadków dotyczących państwa kościelnego, została rozwiązana. Pułki jej powróciły do swoich dawnych garnizonów.

Donosiliśmy wczoraj o demonstracyi, jakiej wojskowi włoscy dopuścili się przeciwko oficerom marynarki francuskiej w teatrze Cagliari. „Corr. ital.“ która ma być półurzędową, pisze o tem co następuje: „Na podstawie otrzymanych z niezawodnego źródła doniesień możemy zapewnić, że oficerowie garnizonu w Cagliari nie zrobili żadnej demonstracyi politycznej. W Cagliari, tak jak we wszystkich innych miastach włoskich jest zwyczaj, że każdy może przychodzić do teatru i oddalać się z niego, kiedy się mu podoba, nawet podczas przedstawienia. (uwaga zostająca w związku z doniesieniem, że oficerowie włoscy opuścili teatr właśnie wtedy, gdy weszli oficerowie francuscy). Donoszono nam także, że tego samego wieczoru, kiedy się stać miała demonstracya, odwiedzali komendanta francuskiego w loży jenerał dywizyi i prefekt Cagliari.“

Uczniowie uniwersytetu padewskiego nie dali odwieść się od zamiaru urządzenia obchodu żałobnego na cześć poległych pod Mentaną. Chcieli go urządzić na cmentarzu, ale gdy gwardya narodowa obsadziła cmentarz, musieli poprzestać na zgromadzeniu się w domu publicznym, gdzie miano mowy, czytano poezye i t. d.

Kronika.

(Wystawa geologiczna krajowa.) Dziś po południu otwartą zostanie w sali Zakładu nar. im. Ossolińskich krajowa wystawa geologiczna, urządzona za osobistem staraniem p. Emanuela Sygiericza. Jak już sama nazwa wskazuje, wszystkie okazy są znalezione w kraju. Drobne próbki, umieszczone tam, mogą dać niejakie wyobrażenie o ogromnych bogactwach geologicznych naszej krainy, dotychczas niestety, tak mało znanych. Samych soli jest czterdzieści kilka gatunków, rud kilkadziesiąt gatunków, kilka kawałków bursztynu (z pod Lwowa), z których jeden z muszkami zakonserwowanemi. Wielkie znaczenie mogłoby mieć dla kraju pod względem ekonomicznym bliższe zbadanie tych miejsc, gdzie te okazy znaleziono. Dla uczonych są tam piękne okazy wykopalisk, takzwanych przedpotopowych, skamieniałości, cały ząb mamuta (około 7 stóp długi), cała głowa jelenia przedpotopowego z olbrzymiemi rogami i t. d.

(Towarzystwo św. Józefa z Arymatei we Lwowie), zawiązane dnia 24. maja 1859, którego zadaniem jest grzebanie ciał zmarłych ubogich katolików, pogrzebało kosztem swoim od 24. maja 1859 po koniec grudnia 1867 1223 mężczyzn, 1217 kobiet, razem 2440. Od 1. stycznia po koniec grudnia 1867 pochowano razem 274 (130 mężczyzn, 144 kobiet), mianowicie ze Lwowa 134 osób, z Galicyi 127, z Węgier 5 itd. Z następujących zakładów: ze szpitalu głównego 152, ze szpitalu sióstr miłosierdzia 65, ze szpitalu dla małych dzieci 1, z domu ubogich 42, z parafii 5. W obecnej chwili liczy 250 członków i dobrodziejów. Dochody od chwili zawiązania były w gotowiźnie razem 7052 złr., w obligacyach 520 złr. Na rok 1868 ks. Zygmunt Odelgiewicz obrany został prefektem Towarzystwa w miejsce ks. Kajetana Kajetanowicza, który dla mnogich innych zajęć ustępuje z posady, zostając jednak w poczcie konsulentów. Oprócz prefekta, sekretarza i kasyera jest 12 konsulentów.

W ciągu roku odbył się kosztem Towarzystwa pogrzeb kości, pogrzebanych niegdyś na cmentarzu przy kościele Panny Maryi Śnieżnej ludzi, których prochy podczas rozszerzenia ulicy krakowskiej naruszono.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Podpalenie. Ilko Hamułka, właściciel realności z Futorów, 47 l., obrz. gr. kat., nigdy nie karany, chcąc się zemścić na stryju swoim Tomaszu Hamułce, podpalił d. 22. września z. r. w nocy jego szopę w ogrodzie stojącą, wartośi 68 złr., poczem uciekł. Schwytany przyznał się i na rozprawie ostatecznej w dniu 13. b. m. skazany został zgodnie z wnioskiem prokuratoryi państwa na 5 lat cięż. więzienia, i przyjął wyrok. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarż. radca sądu kraj. i prok. państwa p. Danek, obrońca p. adw. kraj. Dr. Roiński.

Lwów, 15. lutego.

(Teatr.) Znowu przebyliśmy jeden tydzień teatralny wprawdzie mniej obfity w nowości niż poprzedni, ale zato tem obfitszy w doświadczenie, i to wcale smutne niestety. Mieliśmy łącznie z niedzielnem trzy przedstawień, a mianowicie: w niedzielę „Halkę“ Moniuszki; we środę „Halszkę z Ostroga“, dramat pięcioaktowy J. Szujskiego na dochód panny Rudkiewiczównej, a wczoraj po raz pierwszy „Za naszych czasów“, komedyę w 4 aktach M. Dzikowskiego.

O „Halce“, którą pewno zna już Lwów cały, a która mimo to zawsze jeszcze wielce jest ponętną, moglibyśmy powiedzieć chyba to tylko, że poszło lepiej niż kiedy indziej; w spiewie panny Kwiecińskiej było nierównie więcej miękkości i uczucia, co jest najlepszym dowodem jej postępu; a i p. Wojnowski trzymał się dobrze, wyjąwszy tylko jeden mały kiksik, który zresztą dość nieznacznie prześliznął się pośród chóru.

Ale tem smutniejsze zrobiliśmy doświadczenie na przedstawieniu środowem. Zdarzyło się nam czytać gdzieś niedawno, że dość jest wyprowadzić tylko na scenę lepszy dramat polski, niż „Karliński“ lub „Równy Wojewodzie“, ażeby się przekonać, że publiczność nasza nie jest obojętną na dramata narodowe. I mieliśmy najszczerszą chęć uwierzyć w słuszność tego twierdzenia; ale niestety — jakże prędko zadała mu kłamstwo rzeczywistość! Nie wiemy wprawdzie, jak daleko wolno rozciągać ową kategoryę lepszych dramatów, ale ośmielamy się przecież utrzymywać, że „Halka z Ostroga“ Szujskiego ma także prawo do lepszości, jako dramat zalecający się zarówno głębokością pomysłu, jak i artystycznością budowy; przy tem grany on był dopiero po raz drugi w przeciągu kilku lat, i to jeszcze na dochód tak miłej i utalentowanej artystki jak panna Rudkiewiczówna; — a przecież — proh dolor! — musiała biedna „Halszka“ wygłaszać swoje żale przed pustemi prawie ławkami. W czemże tutaj — pytamy — szukać przyczyny obojętności? Być może, że ktoś znajdzie klucz i do tej zagadki, ale my wolimy wcale go nie szukać. Natomiast nie możemy przemilczeć o zasłudze artystów, którzy nie zrażeni wcale tym brakiem zachęty odpowiedzieli jak najzaszczytniej swojemu zadaniu.

Przedewszystkiem potrzeba oddać sprawiedliwość samej beneficyantce, że z roli tytułowej wywiązała się bardzo szczęśliwie; gra jej, odcieniowana pięknie do najdrobniejszych szczegółów, świadczyła, że artystka doskonale pojęła i wystudyowała swoją rolę; a w niektórych scenach rozwijała ona nawet taką siłę tragiczną i w głosie i w akcie, jakiej — wyznajemy to — nie przypuszczaliśmy dotąd po jej talencie. Halszka przekonała nas, że p. Rudkiewiczówna może śmiało sięgać po rolę bohaterek dramatycznych. Także i wszystkie inne główniejsze role, jak kniazia Sanguszki (p. Szymański), kniazia Wasyla (p. Linkowski), księżny Beaty (pani Linkowska), króla (p. Wilkoszewski), a nawet Astrolaba (p. Dębicki) były również należycie pojęte i oddane.

Tyle o „Halszce“. A jeżli wieczór jej poświęcony zrobił tak przykre wrażenie na nas, to zaprawdę wczorajszy nie tylko nie zatarł go swoją nowością, ale przeciwnie spotęgował jeszcze najzupełniejszem rozczarowaniem. Komedya „Za naszych czasów“ może się chyba tem tylko odznaczać, że za naszych czasów została odegrana na scenie lwowskiej. Nie masz w niej zaprawdę ani jednej niteczki, któraby mogłaby reprezentować żyłkę złota w tej całkiem pospolitej bryłce rudy i gliny, i dziwić się zaprawdę potrzeba, gdzie autor mógł znaleźć dzisiaj takie dziwołężne postacie, zkąd nabrał wzorów do tak nienaturalnych stosunków i sytuacyi, z jakich uklecił swoją komedyę. Pomijamy już to, że sam bohater romansu jest niesłychanym mazgajem, który nie może się zdobyć na żaden krok samodzielny, lecz porusza się tylko za obcą pomocą, ale odkądże to — pytamy — zaczeło gapiostwo, a więc kalectwo moralne, stanowić żywioł komiczny na scenie? Zresztą podobny „Kasperek“, jakiego przedstawia autor już po ukończeniu studyów uniwersyteckich za granicą, czyż może znachodzić się gdzie pod słońcem? I to wszystko ma się dziać za naszych czasów! Przy takim utworze traci nawet na wartości gra artystów, zniechęconych ciągle płytkością przedmiotu; i tak też było istotnie wczoraj. Wszyscy grali niby dobrze, ale widocznie bez chęci i z tą pewnością, że pierwszy ten raz będzie oraz i ostatnim. Nie pozostaje nam więc nic innego, jak tylko dać im jeneralną absolucyę z tego wieczora, załączając do niej tylko osobną radę dla panny Bieńkowskiej, ażeby w innych rolach starała się pozbyć tej rażącej monotonności, jaką wczoraj przez cały czas nużyła i tak już zniechęconych słuchaczy.

d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 14. lutego. Na tutejszej giełdzie płacono owies korzec 100 ℔ wied. 3 złr. 40 c. do 3 złr. 45 c. Koniczynę korzec 180 ℔ netto 41 złr. 50 c. na dn. 18. lutego, i po 41 złr. po koniec lutego 1868.

Lwów. 14. lutego. Na dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (83 ℔) 6 złr. 20 c., żyta (80 ℔) 4 złr. 21 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 76 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 72 c., hreczki 3 złr. 65 c., grochu 4 złr. 20 c., ziemniaków 2 złr. 18 c., cetnar siana 1 złr. 23 c., słomy okłociastej 69 c., słomy na paszę 87 c., sąg drzewa twardego 10 złr. 50 c., sosnowego 7 złr. 37 c.

Relacya komitetu galic. Tow. agronomicznego w spawie ograniczeń stopy procentowej. Na wezwanie poprzedniego ministerstwa sprawiedliwości, komitet oświadczył się jeszcze w kwietniu r. 1866 za zupełnem zniesieniem ustaw o lichwie. Przy końcu roku zeszłego c. k. prezydyum namiestnictwa powtórnie zapytało o zdanie komitetu, aby mianowicie przyjść do przekonania, jaki wpływ wywarło w naszym kraju częściowe zniesienie tych ustaw. Komitet odpowiedział w sposób następujący:

W dalszem logicznem następstwie nie może komitet inaczej, jak za zupełnem zniesieniem wszelkich ograniczeń przy zawarciu umów pożyczkowych lub zastawowych w zasadzie obstawać.

Wszelkie ograniczenia w transakcyach pieniężnych, stawiając przeszkodę wolnemu działaniu, muszą tworzyć z drugiej strony opór, którem się zwykle przez obejście przepisów objawia, i im ostrzejsze te przepisy, tem większa premia dla przestępcy.

Nam się zdaje, że najsroższa i najkosztowniejsza nawet kontrola nie będzie nigdy w stanie stanowczą tamę tym nadużyciom postawić. Cena towaru przy wolnej konkurencyi sama się na targu ustala. Czemuż stanowić w tym względzie przymus dla pieniędzy a nie n. p. dla pracy?

Nie byłożby dla społeczeństwa ludzkiego daleko zbawienniejszem, gdyby wys. rząd swoje w tym względzie bezowocne a kosztowne zabiegi zwrócił ku rozkrzewieniu oświaty, która opierając się na wierze, jedyną stanowi tarczę przeciw zamachom pokusy?

Niech młodzież bez wyjątku zmuszoną będzie przejść przez szkołę przynajmniej parafialną; niech się przekona, że czas jest najdroższym darem Opatrzności, zaś praca najzaszczytniejszą zaletą człowieka, a bogactwo krajowe bez wątpienia stale zakwitnie.

Tymczasem wypada dla posiadłości mniejszych ułatwić korzystanie z kredytu przez ustalenie hipotek. Lud wiejski bowiem bez kredytu obejść się już nie może, chociaż w zarobkowaniu ma znakomite źródło dochodu, które jednak na wyjątkowe wypadki nie wystarcza.

Potrzebuje więc innego źródła, które na osobistej odpowiedzialności jak dotąd oparte, jest nader dla włościan kosztowne, ba nawet ruiną grożące.

O ile ustawa z dnia 14. grudnia 1866 korzystny wpływ na stosunki włościańskie wywarła, trudno komitetowi bez zasięgnięcia zdania tworzących się teraz oddziałów powiatowych coś wypowiedzieć. Nie jest bowiem komitet w bezpośredniej styczności z ludem wiejskim; zasięgnie więc zdania w tej sprawie

przez swoje organa po prowincyi, i nie omieszka przedłożyć wys. Prezydyum swojego czasu rezultata tych badań. Zdaje się jednak, że stan rzeczy się nie pogorszył, gdyż skargi na ogromną ilość zaskarżonych wekslów na teraz po części ustały, a o jakiemś podwyższeniu stopy procentowej na prowincyi dotąd nie słychać. O tem jednak najlepiej c. k. sądy relacyonować mogą, chociaż czas nadto krótki od publikowania ustawy z 14. grudnia 1866, aby mogła była dotąd stanowczy wpływ wywrzeć!

Z tego, co tu się przedłożyło, odpowiedź na wskazane trzy pytania sama z siebie wynika, a to: światła i wolności w działaniu! przyczem jednak odpowiedne uproszczenia sądownictwa, a w załączonym memoryale wskazane, nieodzownie są potrzebne.

Dotyczyło to głównie uproszczenia i skróconej egzekucyi sądowej, która dzisiaj tem mniej może trudnościom uledz, ile że nowy projekt ustawy postępowania sądowego, wypracowany i przygotowany prawdopodobnie jeszcze w bieżącej kadencyi radzie państwa przedłożonym zostanie, według którego egzekucya sądowa przez wypuszczenie drugiego stopnia egzekucyi sądowej znacznie przyspieszoną będzie. Referował Kazimierz hr. Krasicki.

(Nadesłane.)

Wysokie ministerstwo skarbu raczyło postanowieniem z 20. stycznia b. r. do l. 49.267 najłaskawiej zezwolić, znajdujące się jeszcze po warsztatach i sklepach towary złote kitowane (Kittwaaren) a w przepisanym na to terminie do 31. grudnia 1867 nieocechowane, jeszcze do 31. marca 1868 znakiem zapasowym V (Vorrath) zaopatrzyć.

Wzywa się przeto wszystkich pp. złotników i temiż towarami handlujących dla uchronienia ich od kar pieniężnych prawem przepisanych, aby się zajęli bezzwłocznie sporządzeniem dokładnych wykazów tychże towarów, i takowe (wraz z temiż towarami) czy to osobiście czy też za interwencyą zwierzchności przemysłowej przedłożyli czem prędzej dotyczącemu urzędowi cechowań, t. j. głównemu lwowskiemu lub expozyturom tegoż, t. j. urzędom podatkowym w Stanisławowie, Czerniowcach, Przemyślu, Brodach i w Tarnopolu.

Wykazy te mają zawierać dokładny spis wszystkich podobnych zapasów z dodaniem gatunku towaru, ilości sztuk i sumarycznej wagi, albowiem na podstawie tych tylko spisów, przyjmowane one będą do 31. marca b. r. do cechowania, nie objęte zaś wykazami będą od cechowania wykluczone.

To uwzględnienie odnosi się tylko do towarów kitowanych, wszelkie inne towary dawniejsze złote i srebrne nieocechowane w r. 1867, wyłączają się.

C. k. urząd cechowań złota i srebra.

Lwów, 31. stycznia 1868.

Ostatnia poczta.

Londyn, 12. lutego. „Globe“ zaprzecza doniesieniu o zamiarze lorda Derby usunięcia się z gabinetu. — Jenerał Napier dotarł dn. 28. stycznia do Senafe. Wojsko Pendżabu wysiadło tam 27. stycznia. Pod Antalo miało przyjść do utarczki między ochotnikami abisyńskimi a wojskiem na rekonesans wysłanem.

Cork, 12. lutego. Zamieszki ciągle się ponawiają; było kilka odosobnionych napadów na policyę, jako też aresztowano niektóre osoby.

Cork, 12. lutego. Kiedy wczoraj wieczór policya chciała aresztować pewnego podejrzanego, ten dobył rewolwera i dał ognia. Urzędnicy policyjni odpowiedzieli podobnież strzałami i położyli go trupem, a przynajmniej sądzą, że go zabili, lecz lud uniósł jego ciało. Patrick Lennon uznany został winnym zbrodni stanu. Potwierdza się, że przeciw Sulivanowi, wydawcy dziennika „Weekly News“ wytoczono proces o podburzanie.

Kopenhaga, 12. lutego. Tutejszy poseł pruski wręczył dziś Królowi listy uwierzytelniające go jako posła związku Niemiec północnych.

Karlsruhe, 12. lutego. „Karlsruh. Ztg.“ ogłasza list W. Księcia do ministra Dr. Jolly, polecając mu z powodu śmierci ministra Mathy złożyć nowy gabinet, i ogłasza następujące zmiany w ministerstwie: Jenerał Ludwig i minister sprawiedliwości Stabel ustępują; Jolly mianowany ministrem spraw wewnętrznych, prezesem gabinetu i tymczasowym ministrem wojny; radca Dusch ministrem handlu, radca Elstätter ministrem skarbu. Minister spraw zagranicznych Freydorf zostaje, a przytem sprawować będzie tymczasowo obowiązki ministra sprawiedliwości.

Drezno, 13. lutego. Zamiast żądanych przez Austryę 600.000 tal. za żywienie wojsk saskich, izba przyznała tylko 400.000 tal.

Bazylea, 12. lutego. Przywódzca wychodźców hanowerskich kapitan Hartwig wystosował następujący telegram do hr. Platena w Wiedniu (hr. Platen, niegdyś minister hanowerski, dziś bawi przy królu Jerzym): „Otrzymaliśmy właśnie nakaz przeniesienia się natychmiast do departamentów Aube, Marne, albo Haute Marne (prowincya Szampanii). Wszystko się sposobi do wyjazdu. Prosimy najspieszniej o 100.000 franków w wekslach. Szczegóły listownie.“ (Bióro telegraficzne berlińskie dodaje: To służy do objaśnienia, że władze szwajcarskie poczytują postępowanie Hanowerczyków za niezgodne z neutralnością Szwajcaryi).

Madryt, 11. lutego. Słychać, że rząd cofnie niebawem ustawę bankową. Marfoni zatrzyma tymczasowo ministeryum marynarki. Mianowanie Ocany ministrem skarbu potwierdza się.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Baworowski Wac. Józ., z Kutkowa. — Dr. Dylewski Maryan, z Rollowa. — Kellermann Józef, z Tręczyna, — Lisowski Rudolf, z Krakowca.

Hotel Langa: Br. Gostkowski Antoni, z Czyżowic. — Hormuzaki Mikołaj, z Czerniowiec. — Zuker Roman, z Chorośnicy. — Sendrea Alex., adw., z Jas.

Hotel angielski: Abrahamowicz Dawid, z Targowicy.

Hotel Krakowski: Rosenberg Jan, z Podola.

Pod Nr. 514 4/4: Hr. Potocki Antoni, Donitsh Mikołaj i Kirink Leonard, z Paryża.

Pod Nr. 509 4/4: Kramer Ferd., c. k. przeł. powiatowy, z Doliny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. lutego.

PP. Cieński Bol., do Tomaszowiec. — Jelowicki Jul., do Błażowa - Żakrzewski Adolf, do Wiktorowa. — Zgórski Juliusz, c. k. przeł. pow., do Mościsk. - Milewski Karnel, do Mełna — Obertyński Stan., do Tuszkowa. — Sobieszczański Wiktor, do Ubienia. — Zarzycki Alex., do Chotyłuba.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 14. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 23	— 6.0	94	Pn.Z. b.s.	3
2. god. po poł.	324 40	— 1 9	90	Pd. „	10
10.god. wiecz.	324 40	— 3.6	94.	W. „	10

Mgła, śnieg: 1.62‴.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Gringoire, oder König und Dichter.“** komedya w 1. akcie. **„Ein Faschings-Souper, oder Leiden und Freuden einer Redoute,“** krotochwila w 1. akcie. **„Eine glühende Kohle,“** komedya w 1. akcie. **„Die böse Nachbarin, oder das war ich,“** operetka komiczna w 1. akcie. Na dochód p. Augusty Lipert.

W Poniedziałek (przedst. pol.) **„Poznaj nim pokochasz,“** przysłowie dram. w 1 akcie, przez J. A. hr. Fredrę. **„On będzie moim,“** komedya w 1 akcie, przez K. Kaszewskiego. **„Załoga okrętu,“** operetka komiczna w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 14. lutego.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	202	75	203	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	173	50	174	50
„ banku hipotecznego galic.	73	10	73	60
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	82	95	83	45
„ „ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	79	—	79	60
Banku hip. gal. (bez kup.)	—	—	91	—
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	50	66	—
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	25	99	75
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	89	75	90	25
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	—	80	50
detto dtto detto II. detto	84	—	84	50
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	57	5	60
Napoleondor	9	37	9	42
Rubel srebrny rosyjski	1	81	1	83
Rubel papierowy rosyjski	1	61 3/4	1	62 1/2
Pół imperyał rosyjski	9	61	9	70
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	72	1	73
Srebro	115	25	116	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lutego 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.10	66.25
od kwiet. do października po 5%	66.10	66.25
Pożyczka w srebrze 1864 (f. st. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79.—	79.50
Metaliki po 5%	57. -	57 20
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	162.—	162 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	162.—	162.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74.75	75.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82.20	82 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.—	91.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	89 20	90 50
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	88.—	88 50
Czech	91 —	91.50
Węgier	71 50	72.—
Galicyi	65 25	65.75
Siedmiogrodu	66 —	66.50
Bukowiny	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	705.—	706 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186 90	187.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	625 —	627 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	115 25	115 75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1745.—	1750.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	249 80	250.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	168 —	168 20
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	142 25	142.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	203 25	203.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zl. w. a. w srebrze (20 f. s.)	172.75	173.25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	489.—	491.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	73.—	75.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91 —	91.20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79.
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94 —
Węgier. Towar. ziemskie. po 5 1/2%	91.—	91 50
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101.—	102.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.75	88.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	93 75	94.25

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 75	131 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	119.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	32. —	33.—
Palfiego „ 40 „ „	26.—	27. —
Clarego „ 40 „ „	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „	24.25	24 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.75
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	15. —	15 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	98 50	98 50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	98. —	98.25
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	98 10	98.35
Hamburg za 100 M. B.	85 90	87.20
Londyn za 10 ft. szt.	117.50	117 75
Paryż za 100 fr.	46 70	46 80

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	— —
detto. pełnej wagi	5.58 1/2	5.59 1/2
Korona	— —	— —
20frankówka	9 40 —	9.41
Rosyjski imperyał	9.70	9.75
Talar związkowy	1.72 1/2	1.73 1/2
Srebro	115.—	115.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 14 lutego

	złr	kr.
5% Metaliki	57	10
„ z procentami z maja i listopada	58	25
5% pożyczka narodowa	66	—
Losy z 1860 roku	82	20
Akcye banku wiedeńskiego	709	—
„ „ kredytowego	186	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	117	65
Srebro	115	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	60

DZIENNIK URZĘDOWY.

(334) **Edykt.** (2)

Nro. 288. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Ferdynanda Hoscha (syna), iż przeciw niemu w skutek pozwu Salamona Herbsta uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 288 nakaz zapłaty wekslowej sumy 851 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Zajkowskiemu wręczonym został.

Wzywa się zatem pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi do prowadzenia procesu wcześnie udzielił, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 27. stycznia 1868.

(369) **Poprawka edyktu.** (1)

Nro. 6493. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem, iż w edykcie licytacyjnym ddto. Nowy Sącz 25. listopada 1867. l. 6493 w sprawie Alfreda, Władysława i Alexandra Runge przeciw Franciszkowi Holenia o sprzedaż sumy 2000 złr. w. a. na zaspokojenie pretensyi 525 złr. z przynależytościami w ustępie 6. zamieszczonym w Gazecie Lwowskiej nr. 29 - 1868 i dalej zaszła w druku pomyłka, która się w ten sposób prostuje, że dla wierzycieli z miejsca lub życia niewiadomych, i tych, co po 26. października 1867 ze swojemi pretensyami do tabuli weszli, lub którymby zawiadomienia o rozpisaniu tej licytacyi z jakiegobądź powodu albo wcale nie albo wczas przed terminami, również którymby rezolucyi w dalszem tem postępowaniu egzekucyjnem doręczyć nie można było, zawiadamia się przez edykta i kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Zajkowskiego z substycyą p. adwokata Micewskiego ustanawia.

Nowy Sącz, dnia 8. lutego 1868.

(336) **Ogłoszenie.** (1)

Nro. 2886. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, iż dnia 27. lutego 1868, 13. marca 1868 i 19. marca 1868 o godzinie 9tej z rana na zaspokojenie wywalczonej przez Hersza Pickholz przeciw Iwanowi Muszyj pretensyi 24 złr. w. a., kosztów sporu i egzekucyi w kwocie 1 złr., 4 złr. 29 kr. i 14 złr. 68 kr. w. a. przymusowa publiczna przedaż gruntu rustykalnego pod l. 73 w Uhersku do Iwana Maschyj należącego a korpusu tabularnego niemającego, przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołalną bierze się wartość szacunkowa owej realności czyli kwota 251 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mający obowiązanym jest złożyć 10% ceny wywołalnej czyli kwotę 25 złr. w. a. jako wadyum w gotówce lub w papierach długu państwa lub w książkach kasy oszczędności galic. w nominalnej wartości przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej.

Po skończeniu licytacyi owe wadyum wliczy się kupicielowi do ceny kupna, innym licytantom zaś natychmiast zwrócone będzie. Od obowiązku złożenia wadyum uwalnia się jedynie egzekucyę prowadzącego Hersza Pickholz.

Reszta warunków w tutejszej registraturze sądowej przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 21. grudnia 1867.

(355) **E d y k t.** (1)

Nro. 2251. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Grünzweiga, że przeciw niemu Izrael Liebeskind pod dniem 5go lutego 1868 do l. 2251 wniósł pozew o zapłacenie sumy wekslowej 300 złr. z przynal., i że w załatwieniu tego pozwu wydanym został nakaz płatniczy.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Szlachtowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Zuckra kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Poleca się zatem pozwanemu, aby potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 6. lutego 1868.

(332) **E d y k t.** (1)

Nro. 977. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niniejszem wiadomo czyni, że celem zniesienia wspólnej własności realności pod l. 12 w mieście Stanisławowie położonej, do masy Jędrzeja Borysławskiego należącej, publiczna sprzedaż tej realności w tutejszym sądzie obwodowym w trzech terminach, a to 27. lutego, 12. i 26. marca 1868, każdą razą o godzinie 10tej rano pod następującemi ułatwiającemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Ceną wywołania stanowi się cena szacunkowa 656 złr. 25 kr. w. a.; gdyby jednak takowej nie ofiarowano, natenczas ta realność za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

2. Wadyum wynosi kwotę 50 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt szacunkowy i wyciąg tabularny można przejrzeć w registraturze sądowej.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. stycznia 1868.

(349) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nr. 3293. Zu besetzen: Die Einnehmersstelle beim Hauptzollamte II. Classe in Szczakowa, IX. Diätenclasse, Gehalt jährlicher 840 fl. und Cautionspflicht.

Gesuche sind insbesonders unter Nachweisung der Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren, dann der Sprachkenntnisse, binnen drei Wochen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau einzubringen.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 27. Jänner 1868.

(354) **Kundmachung.** (1)

Nr. 7150. Im Tabakverkaufslager der Marie v. Münsterfeld Sixtus-Gasse Nr. 119 und in jenem der Emilie Leo untere Ludwigsstrasse Nr. 134²/₄ in Lemberg werden vom 16. Februar l. J. Briefmarken- und Couverts-Verschleiße in Verbindung mit einem Briefkasten eröffnet, dessen Briefeinlagen zu mehreren Malen des Tages nach Maßgabe des Postabganges zum hiesigen Postamte abgeholt werden.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 29. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 7150. W trafice tytuniu Maryi de Münsterfeld przy ulicy Sykstuskiej nr. 119 i Emili Leo przy ulicy niższej Karola Ludwika nr. 134²/₄ we Lwowie otwiera się z dniem 16. lutego b. r. sprzedaż marek pocztowych i kopert wraz z skrzynką na listy, z której włożone listy kilka razy dziennie odpowiednio do odjazdu poczt do tutejszego urzędu pocztowego odwozić się będzie.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 29. stycznia 1868.

(357) **E d y k t.** (1)

Nro. 287. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Ferdynanda Hoscha (syna), iż w skutek pozwu Salamona Herbsta przeciw niemu względem zapłacenia sumy wekslowej 1960 złr. w. a. z pn. wniesionego, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 287 nakaz zapłaty tej sumy z pn. wydanym i jednocześnie ustanowionemu kuratorowi, tutejszemu adwokatowi panu Drowi. Zajkowskiemu doręczonym został.

Wzywa się zatem pozwanego p. Ferdynanda Hoscha (syna), aby temuż kuratorowi potrzebnej informacyi do prowadzenia procesu tego w czasie udzielił, lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam ponosić będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 27. stycznia 1868.

(361) **E d i c t.** (1)

Nro. 6701. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den abwesenden Fr. Therese Śmiałowska und Marcella Michalska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider sie über Anlangen des Samuel Wittels die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 120 fl. öst. W. bewilligt worden sei.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird ihnen der Hr. Landesadvocat Dr. Skałkowski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf ihre Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 5. Februar 1868.

(363) **E d y k t.** (1)

L. 505 ex 1867. C. k. sąd powiatowy w Ulanowie czyni niniejszem wiadomo, iż w skutek wezwania c. k. sądu Rzeszowskiego z dnia 21. lutego 1867 l. 40 rozpisuje się w celu zaspokojenia sumy wekslowej w kwocie 350 zł. w. a. z procentem 6% od dnia 2. czerwca 1864, tudzież przyznanemi kosztami sporu i egzekucyi w ilościach 12 zł. 88 kr. w. a., 6 zł. 33 kr. a. w., 5 zł. 96 kr. w. a., 9 zł. 82 kr. w. a. i 13 zł. 61 kr. w. a. na rzecz proszącego p. Ludwika Wadowskiego egzekucyjna sprzedaż licytacyjna realności pod Nr. 236 i 237 w Ulanowie położonych, ut lib. haer Tom. II. pag. 86. Benziona Spiry własnych, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa 2350 zł. w. a., niżej której na sprzedaż wystawione realności Nr. 236 i 237 sprzedane nie będą.

2. Chęć kupna mający obowiązany jest złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum sumę 225 zł. w. a. w gotowiźnie, albo w papierach publicznych rządowych, albo w listach zastawnych galicyjskich na okaziciela opiewających, albo w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich niewinkulowanych, które podług kursu z ostatniej Gazety urzędowej „Gazeta Lwowska" jednakowoż nigdy wyżej wartości nominalnej obliczone będą. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, zaś innym współlicytantom po skończonej licytacyi zwrócone zostanie.

Sprzedaż ta odbywać się będzie w c. k. sądzie powiatowym Ulanowskim w dwóch terminach, a to: dnia 11. marca 1868 i dnia 1. kwietnia 1868, zawsze o godzinie 10tej przed południem, na których realności te tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową sprzedane zostaną. Na wypadek zaś, gdyby realności w mowie będące w owych dwóch terminach nabywcy nie znalazły, wyznacza się do przesłuchania wierzycieli względem ułożenia warunków ułatwiających termin na 22. kwietnia 1868 o godzinie 10tej przed południem.

Akt oszacowania i ekstrakt tabularny i inne warunki licytacyjne w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

O tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony spór wiodące i wierzycieli hypotecznych, skarb rządowy imieniem kolektury rządowej, p. Augusta Przyborskiego, p. Alfonsa hr. Mniszcha jako właściciela Ulanowa, p. Wincentego Burescha, Gitlę Karpf, Dawida Birnbauma, p. Michała Zbiginiego, p. Ludwika Wadowskiego egzekucyę prowadzącego, p. Szerwę Gröher, Dawida Appela, Szifrę Nathansohn i Samuela Langweila do rąk własnych, wszystkich zaś tych wierzycieli, którzyby dopiero po wygotowaniu wyciągu tabularnego nabyli prawo hypoteki na sprzedać się mających realnościach, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca przed terminem licytacyjnym dla jakiejkolwiek przyczyny doręczoną być nie mogła, przez edykta i kuratora, którego się w osobie pana Edwarda Slaskiego z Ulanowa ustanawia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ulanów, dnia 31. grudnia 1867.

(364) **E d y k t.** (1)

Nro. 2195. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Alexego Rocha, że na podstawie wekslu z 14. grudnia 1864 na 60 złr. przeciw niemu pozew przez Fischla Goldner na dniu 3. lutego 1868 l. 2195 o resztujące 50 złr. w. a. wytoczony i ustanowionemu w tym celu do postępowania wedle prawa wekslowego z terminem na 17. marca 1868 o godzinie 9tej z rana dekretowany, kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maramoroszowi z substytucyą p. adwokata Dra. Maciejowskiego doręczonym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 5. lutego 1868.

(365) **Kundmachung.** (1)

Nro. 13. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird hiemit bekannt gegeben, daß in Folge des Gesuches des Herrn A. Halpern z. Z. 20560 und 20571 und der Ryfka Rubinstein z. Z. 20578 zur Befriedigung der Forderungen des Ersteren pr. 1000 fl. und 2000 fl. s. N. G. und der Ryfka Rubinstein pr. 1000 fl. s. N. G. die executive Feilbietung der im Kołomyjaer Kreise gelegenen, Dom. 121, pag. 127, 139, 145 und 151, Dom. 193, pag. 26, 32 und 38, Dom. 112, pag. 323 und Dom. 117, pag. 90 vorkommenden, dem Hrn. Napoleon Raciborski gehörigen Güter, und zwar: des Antheils Czernelica sammt Attinenzien, Podzamcze, Kitawka, Winogród, Antheils von Czernelica mit Andrychówka, endlich des Antheils von Czernelica Kosówka genannt, unter nachstehenden Bedingungen in drei Terminen, nämlich am 19. März 1868, 23. April 1868 und 4. Juni 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bewilligt und hiergerichts ausgeschrieben:

1. Als Ausrufspreis wird der Schätzungswerth dieser Güter mit 235.458 fl. 70 kr. öst. W. angenommen. — Im ersten und zweiten Termine werden diese Güter nicht unter dem Ausrufspreise, im dritten nicht unter jenem Betrage, welcher allen einverleibten Schulden gleichkommt, verkauft werden.

2. Als Vadium wird der Betrag pr. 23.500 fl. bestimmt.

3. Die ferneren Feilbietungsbedingungen, der Schätzungsact und der Landtafelextract können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Hievon werden alle diejenigen Hypothekargläubiger, die nach Ausfertigung des Landtafelauszuges ddto. 7. August 1867 ein Hypothekarrecht erworben haben, oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einer Ursache nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, mit dem verständiget, daß ihnen der Hr. Dr. Eminowicz mit Substituirung des Hrn. Dr. Maciejowski zum Curator bestellt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 15. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 13. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem, iż zadość czyniąc prośbie A. Halperna do l. 20560 i 20571 i Ryfki Rubinstein do l. 20578, na zaspokojenie wierzytelności pierwwymienionego pr. 1000 złr. i 2000 złr. z pn., zaś Ryfki Rubinstein pr. 1000 złr. egzekucyjną sprzedaż dóbr Napoleona Raciborskiego własnych, mianowicie: części Czernelicy wraz z przyległościami Podzamcze, Kitawka i Winogród, części Czernelicy wraz z Andrychówką, nakoniec części Czernelicy Kosówką zwanej, w Kołomyjskim obwodzie leżących, ut Dom. 121. pag. 127, 139, 145 i 151, Dom. 193, pag. 26, 32 i 38, Dom. 112, pag. 323 i Dom. 117. pag. 90 zapisanych, dozwolono, która w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w trzech terminach, a to 19. marca 1868, 23. kwietnia 1868 i 4. czerwca 1868, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa dóbr w sumie 235.458 złr. 70 kr. w. a. — Dobra te w pierwszym i drugim terminie nie niżej ceny wywołania, w trzecim zaś terminie nie niżej takiej sumy, która wszystkie na nich zapisane długi nie pokryje, sprzedane będą.

2. Jako wadyum ustanawia się suma 23.500 złr. wal. austr.

3. Dalsze warunki licytacyjne, akt szacunkowy i ekstrakt tabularny można w tusądowej registraturze przejrzeć.

O tem zawiadamia się wszystkich tych wierzycieli hypotecznych, którzy swe prawa po wydaniu ekstraktu tabularnego ddto. 7. sierpnia 1867 nabyli, lub którym odkaz licytacyjny z jakiejbądź przyczyny wcześnie doręczonym być nie mógł, z tem, iż im za kuratora p. Dra. Eminowicza, substytuując mu p. Dra. Maciejowskiego ustanowiono.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 15. stycznia 1868.

(337) **Edykt.** (2)

Nr. 11997. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie zawiadamia się niniejszym Sylwerego Skolimowskiego, Karola i Fryderyka Bargumów, byłe niegdyś Towarzystwo gospodarcze wiedeńskie, byłe niegdyś połączone Towarzystwo bankowe i gospodarcze wiedeńskie, były niegdyś bank oktrojowany kupiecki pożyczkowy i wekslowy wiedeński, a gdy teraz te Towarzystwa nie istnieją. niewiadomych ich prawonabywców, Ewę Stelmachównę, zamężną Bielańską, tak własnem imieniem, jako też spadkobierczynię Teresy księżny Radziwiłłowej, drugiego łoża Chobrzyńskiej i Feliksa Chobrzyńskiego, Ewę Chobrzyńską czyli Koszelowę, Emerykę Lossius, Maryę Lossius, Alexandra Leitsch, Jana Piegłowskiego, Józefa Andrzeja Weiss, Józefa Markowskiego, Walentego Orzechowskiego, Annę Orzechowską, Jakóba Weinreb młodszego, Mojżesza Kleinmann, Mojżesza Flieg, Jana Lekczyńskiego, Annę Szulcowę, Salomeę z Szulców Fiererowę, Alexandra Pilińskiego, Jana Sielskiego, Antoniego Remiz, Chrystyana Hentschel. Józefa Pillera. Tomasza Uznańskiego, Felixa Stempskiego, Wiktora Stempskiego, Józefę Stempskę, spadkobierców Anny z Sapiehów Jabłonowskiej, jako to: Teofilę księżnę Sapieżynę, Franciszka księcia Sapiehy, Karolinę Sołtykowę, Annę Potocką, Emilię Jelską i Maryannę Puzyninę, Amalię Jelską, Michała Matkowskiego, Dominika księcia Radziwiłła, Tomasza Postępskiego, Rozalię Swięcicką, Mikołaja Krzysztofowicza, nieznanych spadkobierców Marcina Łosia, Stanisława Pruszyńskiego, Jana Sławiec, Adalberta Tembaczewskiego, Józefa Dąbrowskiego, Stanisława Rola Janickiego, Jana, Józefa i Reginę Janickich, Zuzannę Dąbrowską. Antoninę Hochfeld, Maryannę Puchalską, Rozalię Kanina, Jana Rembertowicza, Stanisława Podoskiego, tych wszystkich z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie ich śmierci ich niewiadomych spadkobierców, że przeciw nim i innym pp. Bolesław i Kazimierz Zarębowie przed tutejszym c. k. sądem obwodowym pod dniem 10. grudnia 1867 do L. 11997 o extabulacyę: I. dekretu nadwornego z dnia 7go czerwca 1781. mocą którego roczne alimenta w kwocie 12.000 złp. od dnia 15. lipca 1780 bieżące, na rzecz Teresy Radziwiłłowej wyznaczono, Dom. 16. pag. 259 n. 12 on. i Dom. 16. pag. 262 n. 12 on. prenotowanego, II. sumy 1700 duk. z 6% odsetkami i kosztami sporu w ilości 89 złp. z mocy wyroku c. k. sądu szlacheckiego z dnia 4. listopada 1784 na rzecz Anny z Sapiehów księżnej Jabłonowskiej Dom. 73 pag. 251 n. 15 on. i Dom. 16 pag. 262 n. 15 on. prenotowanej, III. wyroku klasyfikacyjnego z dnia 2. grudnia 1786 dla sum 6000 złp., 10.774 złp., 22 złp., 18.000 złp., 80.359 złp., 17 gr., 230 złp. 24 gr., 8200 złp. i 5739 złp. 28 gr. Dom. 73 pag. 251 n, 18 on. i Dom. 16 pag. 262 n. 18 on. na rzecz spadkobierców Marcina Łosia prenotowanego, IV. uchwały c. k. sądu szlacheckiego z dnia 26. lipca 1787 dozwalającej, w drodze egzekucyi wyroku z dnia 31. października 1786 przeciw Karolowi i Hieronimowi Radziwiłłom wydanego, na zaspokojenie przyznanej sumy 14.486 złp. 15 gr.. między innemi oszacowanie dóbr Machnowiec i Torchowa na rzecz Stanisława Pruszyńskiego Dom. 73 pag. 252 n. 20 on. i Dom. 16 pag. 262 n. 20 on. prenotowanej, V. kwot 5000 złp., 1500 złp. pierwotnie na rzecz Antoniego Sławiec Dom. 73 pag. 254 n. 40 on. i Dom. 16 pag. 262 n. 39 on. prenotowanych, następnie jak Dom. 126 pag. 164 n. 92 on. na rzecz Jana Sławiec intabulowanych, tudzież VI. wyroku c. k. sądu szlacheckiego Lwowskiego z dnia 13. września 1787, mocą którego Karol i Hieronim książęta Radziwiłły do zapłacenia Józefowi Dąbrowskiemu kwoty 61.152 złp. i połowy sumy 33.000 złp. z zastrzeżeniem jednak regresu przeciw spadkobiercom Nasowa, co do drugiej połowy sumy 33.000 złp. Dom. 73 pag. 254 n. 43 on. i Dom. 73 pag. 259 n. 42 on. prenotowanego, we wszystkich naprowadzonych sześciu ustępach ze wszystkiemi pozycyami odnośnemi i nadciężarami, ze stanu biernego dóbr Machnowiec i Torhowa, a raczej o wykreślenie z ceny kupna tychże dóbr i wyeliminowanie z tabeli płatniczej tutejszego sądu z dnia 21. i 26. lutego 1866 l. 5408 porządek zaspokojenia wierzycieli hypotecznych dóbr Torbowa i Machnowiec z ceny kupna tychże dóbr stanowiącej, z pozwem wystąpili, w którego załatwieniu termin do ustnej rozprawy na dzień 23. marca 1868 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym został.

Z powodu niewiadomego pobytu pozwanych c. k. sąd obwodowy w celu zastępywania pozwanych, tymże kuratora w osobie tutejszego adwokata pana Dra. Starzewskiego z substytucyą pana adwokata Dr. Mijakowskiego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, ażeby w wyż oznaczonym terminie albo sami stanęli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi obwodowemu donieśli, w ogóle zaś ażeby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 29. stycznia 1868.

(336) **Edykt.** (2)

Nr. 11.830. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż celem ściągnienia zaległości skarbowych w ilości 211 złr. 14 kr. w. a. z procentem zwłoki 5% od dnia 17. stycznia 1861 i kosztów egzekucyi w ilości 5 złr. i 13 złr. w. a., dalej celem zaspokojenia wygranej przez p. Babetę Eigner przeciw p. Józefowi i Antoninie Holland de Gründenfels sumy 6000 złr. m. k. czyli 6300 złr. w. a. z procentem po 5% od 1. stycznia 1860 bieżącym, kosztów prawnych w ilości 30 złr. 14 kr. w. a. i egzekucyi w kwocie 9 złr. 37 kr. w. a. i 8 złr. 66 kr. w. a., dalej celem zaspokojenia wygranej przez p. Marcelego Wisłockiego sumy 2100 złr. w. a. z odsetkami po 5% od dnia 10. maja 1860, tudzież połowy kosztów sporu w ilości 28 złr. 46 kr. w. a. i egzekucyi w ilości 5 złr. 2 kr., 6 złr. i 9 złr. 7 kr. w. a. przyznanych. nareszcie celem zaspokojenia wygranej przez p. Jana Bart sumy 1600 złr. m. k. z pn. publiczna sprzedaż dóbr Stuposiane dolne z przyl. w obwodzie Sanockim położonych do p. Józefa i Antoniny Holland de Gründenfels należących rozpisuje się. która w jednym tylko terminie na dniu 9. marca 1868 o 10. godzinie przed południem pod następującemi licytacyę ulżającemi warunkami w tutejszym c. k. sądzie obwodowym odbędzie się:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa rzeczonych dóbr, aktem oszacowania z dnia 23., 24. i 25. lutego 1862 wykazana w kwocie 20.723 złr. 10 kr. w. a.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie 5% ceny wywołania, to jest kwotę 1036 złr. w. a. jako zadatek do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, w obligacyach lub też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego podług ostatniego w urzędowej Gazecie Lwowskiej wykazanego kursu lub wreszcie w książeczkach kasy oszczędności w wartości imiennej złożyć, który to zadatek dla najwięcej ofiarującego zatrzymanym, i jeżeli złożony był w gotówce, w pierwszą połowę ceny kupna wliczony, innym zaś licytującym zaraz po licytacyi zwróconym zostanie.

3. W oznaczonym terminie dobra te nawet poniżej wartości szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

4. Co do ciężarów gruntowych rzeczonych dóbr, tudzież podatków i innych opłat, odseła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej i do c. k. urzędu podatkowego; akt oszacowania mogą chęć kupienia mający przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, tudzież wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, a mianowicie p. Józefa Holland na ręce kuratora p. adw. Dra. Madejskiego, tudzież spadkobierców Józefa Eignera, jako to: Teresę Eigner, Emmę Eigner i Fryderykę Eigner, Józefa i Teresę Gol czyli Gal, Ernesta Boschke, Jana Bestvater, Władysława Rittnera, Karola Hait, Henrykę Leszczyńskę, tudzież wszystkich, którymby rezolucya niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła i tych, którzy po 1. grudnia 1862 prawo hypoteki uzyskali, do rąk mianowanego już kuratora p. adw. krajowego Dra. Frenkla, p. Eleonorę Leszczyńskę zaś z miejsca pobytu niewiadomą do rąk kuratora w osobie p. adw. krajowego Dra. Madejskiego z substytucyą p. adw. kraj. Dra. Chamaidesa postanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dn. 31. grudnia 1867.

(335) **Edykt.** (2)

Nr. 18614. C. k. sąd obwodowy Tarnowski powszechnie ogłasza, iż dozwala przymusową przedarz połowy dóbr Uścia, spadkobierców Felixa i Jędrzeja Małeckich własnością będącej, w obwodzie Tarnowskim leżącej, na zaspokojenie uzyskanej przez p. Dra Adama Morawskiego pretensyi 65 korcy pszenicy i 35 korcy żyta, czyli sum 598 złr. 48 kr. i 279 złr. 30 kr. w. a. z pn., i wyznacza po nadaremnych dwóch terminach licytacyjnych, trzeci termin na dzień 24. marca 1868 o godz. 10. rano pod warunkami licytacyjnemi t. s. uchwałą z dnia 21go czerwca 1866 l. 9621 ogłoszonemi z tą odmianą 1. i 6. ustępu tychże, iż na tymże 3im terminie połowa dóbr Uścia także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i ekstrakt tabularny można przejrzeć w t. s. registraturze, albo w dzień licytacyi przy komisyi licytacyjnej.

O czem się prowadzącego egzekucyę, egzekutów, wszystkich wierzycieli tabularnych, tudzież wierzycieli z miejsca zamieszkania niewiadomych, którzyby z pretensyami swemi po dniu 18. stycznia 1866 do tabuli krajowej weszli, nareszcie tych którym uchwała niniejsza z jakiegobądź powodu albo zupełnie doręczoną nie była lub też w swym czasie doręczoną być nie mogła, przez niniejszy edykt i kuratora w osobie p. adw. Dra Kaczkowskiego z substytucyą p. adw. Dra Rosenberga uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. stycznia 1868.

(326) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3818. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że dnia 20. lutego 1868, 5. Marca 1868 i 12. Marca 1868 o godzinie 9. zrana na zaspokojenie wywalczonej przez Herscha Pikholz przeciw Michałowi Łapka pretensyi 125 złr. w. a. z procentem 4% od sta od 2. listopada 1866 aż do rzeczywistego zapłacenia obliczyć się mającym i kosztów exekucyjnych w kwocie 4 złr. 57 c. i 14 złr. 35 c. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż realności budynków mieszkalnych i gospodarskich pod Nr. 178 subs. 121 w Lisiatyczkich Łęgach położonych, Michała Łapki własnych przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywołalną bierze się wartość szacunkowa owej realności z przynal. czyli kwota 652 złr. wal. austr.

2. Chęć kupienia mający jest obowiązany złożyć 10% ceny wywołalnej czyli kwotę 65 złr. 20 c. w. a. jako wadyum w gotówce lub w papierach długu państwa, lub w książeczkach kasy oszczędności galic. w nominalnej wartości przed rozpoczęciem licytacyi owe wadyum wliczy się kupicielowi do ceny kupna, innym licytantom zaś natychmiast zwrócone będzie.

Reszta warunków licytacyjnych w tutejszo sąd. registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść można.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj dnia 20. grudnia 1867.

(327) **Edykt.** (2)

Nr. 556. C. k. sąd obwodowy Samborski niniejszem wiadomo czyni, że pan Franciszek Sądecki przeciw Janowi Stojałowskiemu i tegoż spadkobiercom dnia 16. stycznia 1868 do l. 556, pozew wytoczył, wskutek którego do ustnej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 10. z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu i życia pozwanego Jana Stojałowskiego i tegoż spadkobierców wiadome nie jest, przeto c. k. sąd obwodowy takowemu i jego spadkobiercom kuratora w osobie adwokata krajowego pana Dra Szemelowskiego z substytucyą pana adwokata Dra Ehrlicha nadał, z którym spór niniejszy wedle istniejących dla Galicyi ustaw sądowych przeprowadzonym będzie.

Wzywa się zatem zapozwanego i tegoż spadkobierców, ażeby na terminie albo osobiście, albo odpowiedne prawne kokumenta i informacyę wiadomemu kuratorowi udzielili, lub też innego zastępcę sobie obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, w ogóle, ażeby wszystkich prawnych środków do swej obrony użyli, ponieważ wrazie przeciwnym niepomyślne skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Sambor, dnia 21. stycznia 1868.

(321) **Edykt.** (2)

Nro. 1446. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Adama Stattler, że przeciw niemu I. Gleitzmann wniósł pod dniem 24go stycznia 1868 l. 1446 podanie o nakaz zapłaty sumy wekslowej 3900 złp. sr. kur., w załatwieniu tegoż pozwu w dniu 27. stycznia 1868 l. 1446 nakaz zapłaty sumy powyższej w ciągu trzech dni pod surowością egzekucyi wekslowej lub wniesienia w tymże czasie zarzutów wydanym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Witskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanał, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 27. stycznia 1868.

(351) **Concurs.** (2)

Nro. 1225. Postmeistersstelle in Bojan gegen Vertragsabschluß und 350 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters: 350 fl. Bestallung. 50 fl. Amtspauschale und die Rittgebühren für die Postbeförderung, wogegen derselbe zur Beistellung von mindestens 6 Postpferden, 1 gedeckten und 1 offenen 4sitzigen Postkalesche, 2 ordinären Wägen und 2 Staffettentaschen so wie der sonstigen Betriebserfordernisse verpflichtet ist.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen 4 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 28. Jänner 1868.

Konkurs.

Nro. 1225. Posada pocztmistrza w Bojanach, za kontraktem i kaucyą w kwocie 350 złr.

Pobory pocztmistrza: dotacya 350 złr., pauszale kancelaryjne 50 złr. i pobór jezdnego za przewożenie poczt, za to tenże obowiązany jest trzymać najmniej 6 koni pocztowych. 1 kryty i 1 otwarty powóz o 4 miejscach, 2 wozy ordynarne i 2 torby sztaffetowe jako też inne potrzeby przedsiębiorcze.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia wnieść w przeciągu 4 tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 28. stycznia 1868.

(358) **E d y k t.** (2)

Nro. 6629. Na zaspokojenie sumy 45 złr. z pn. Stanisławowi i Maryannie Bartosikom dłużnej, w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę w terminach dnia 5. marca 1868, dnia 26. marca 1868 i dnia 16. kwietnia 1868, każdego razu o godzinie 10tej przed południem w gmachu sądowym w Chrzanowie sprzedaną będzie realność pod l. 31 w Trzebini przy ulicy Krakowskiej położona, składająca się z domu o dwóch stancyach, stajenki, ogrodu i gruntu pod l. rep. 109, objętości jednego morgu i 369 sążni kwadr., nie inaczej jak tylko za cenę szacunkową w sumie 270 złr. lub wyżej tej ceny, którą za cenę wywołania się ustanawia.

Wzywa się zatem chęć kupna mających z tym dodatkiem, że winni będą przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi tytułem wadyum złożyć kwotę 27 złr. w gotówce i że dalsze warunki, oraz akt zajęcia i oszacowania w tutejszym sądzie przejrzeć mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chrzanów, dnia 12. grudnia 1867.

(359) **E d y k t.** (2)

Nro. 5374. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie czyni wiadomo, że Kasper Piuhowski bez ostatniej woli rozporządzenia na dniu 21. września 1865 umarł w Chrzanowie.

Ponieważ spadkobiercy w akcie opieczętowania uwidocznieni deklaracyi względem przyjęcia spadku wnieść nie chcą, a sądowi niewiadomo, czy się też inni spadkobiercy oprócz wyż podanych nie znajdują, przeto wzywa wszystkich, którzy pretensyę do spadku ś. p. Kaspra Piuhowskiego mieć mogą, ażeby w ciągu roku od dziś począwszy prawo swe wykazali i deklaracyę względem przyjęcia spadku tem pewniej wnieśli, bowiem w przeciwnym razie spadek, dla którego kurator w osobie Michała Palki z Chrzanowa ustanowiony został, z tymi którzy się zgłoszą, przeprowadzony i takowym przyznany, część spadku nieprzyjęta, względnie cała pozostałość państwu jako bezdziedziczna oddaną zostanie.

Chrzanów, dnia 23. września 1867.

(325) **E d i c t.** (2

Nro. 1101. Die unbekannten Erben des am 9. Mai 1827 zu Rohatyn verstorbenen Samson Morgenthau so wie der am 7. März 1862 in Rohatyn verstorbenen Malie Brill werden hiemit verständigt, daß mit h. g. Bescheide vom 31. August 1867 Z. 1101 die Intabulirung der Hinde Brill als Käuferin und Eigenthümerin der ehedem dem Samson Morgenthau eigenthümlich gehörigen, sub Dom. Tom. II., pag. 31, posit. I. auf demselben als Eigenthümer intabulirten, in Rohatyn sub CNr. 412-150 gelegenen, vom Samson Morgenthau mit Vertrag ddto. 18. April 1820 der Malie Brill und sodann von dieser mit Vertrag vom 15. August 1860 dem Michel Brill und von diesem mit Vertrag ddto. 16. März 1867 der Hinde Brill verkauften Realität, in den für die Stadt Rohatyn bestehenden Grundbüchern bewilligt, zur Wahrung ihrer Rechte ein Curator ad actum in der Person des Marcus Jucht zu Rohatyn bestellt und demselben der diesfällige Tabularbescheid zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Rohatyn, am 31. August 1867.

(323) **E d y k t.** (2)

Nro. 17951. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wiadomo czyni, iż w sprawie p. Dra. Adama Morawskiego naprzeciw Feigi Biedermann pto. 16.720 złr. z p. n. na podstawie prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 18. maja 1865 do l. 7249, przymusowa sprzedaż sum 18.000 złr., 16.000 złr. i 10.800 złr., razem 44.800 złr., które Feiga Biedermann na funduszach tabularnych Mendla Sperlinga w stanie biernym dóbr i części Ochotnicy i różnych sum i praw ut Inst. 860, p. 324, n. 1 stanu czynnego sub praes. 1. grudnia 1864 do l. 54226 prenotowane, a wedle Inst. 860, p. 440, 442 i 443, n. 20, 21, 22 zaintabulowane są, zezwolono, i poleca się p. c. k. zastępcy notaryusza Rudolphiemu, ażeby tęże na terminach na dniu 7. marca 1868, 7. kwietnia 1868 i 7. maja 1868 o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami przedsięwziął:

1. Cenę wywołania stanowi wartość nominalna 44.800 złr. w. a.

2. W pierwszych dwóch terminach sumy te tylko wyżej lub przynajmniej za cenę wywołania sprzedane być mają, w trzecim zaś terminie sprzedane będą niżej ceny wywołania za jakąkolwiek ofiarowaną cenę kupna.

3. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi lub w ciągu takowej do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako wadyum sumę 5000 złr. w. a. w gotówce, albo w listach zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego, lub banku narodowego w Wiedniu, albo w książeczkach Tarnowskiej kasy oszczędności, albo w obligacyach galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego, albo w obligacyach długu państwa na okaziciela wystawionych z należącemi do nich niezapadłemi kuponami i talonami, podług ostatniego kursu, jednakowoż nigdy nad wartość nominalną obliczonych.

O tem zawiadamia się obie strony, pp. Mendla Sperlinga, Henryka Ranunkel, Antoniego Wieczorka, Różą z baronów Brunickich Kawecką, c. k. finansową prokuratoryę we Lwowie i wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 24. sierpnia 1867 do tabuli weszli, lub którymby rezolucya nie mogła być doręczona, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Hoborskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bandrowskiego ustanowionego, tak jak i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. stycznia 1868.

(319) **Licitations-Kundmachung.** (3)

Nro. 90. Von Seite des k. k. Zeugs-Artillerie-Filialposten-Commando zu Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß wegen Verkauf von nachstehenden Gegenständen im ganzen Zustande, als: Feldschmieden, Dängel-Hämmer, Sensen-Ringe, Sensen, Sensen-Würfe, Sicheln, Dängel-Stöckeln, für Feldschmieden Blasbälge, eisernen Achsen, Radschuh-Ketten, dann verschiedenen Verpackungsgefäßen, — ferner wegen Verkauf von Pferde-Beschirrungs-Bestandtheilen, Abfall-Leder, verschiedenen alten Eisen, Stahl, Strickwerk, Papier-Abfällen 2c. 2c. — am 19. Februar 1868 um ½9 Uhr Vormittags im k. k. Artillerie-Zeughause eine öffentliche Licitation mit Vorbehalt der hochortigen Ratification abgehalten werden wird.

Zu dieser Licitation können auch gehörig ausgefertigte, gesiegelte und mit dem dritten Theil des entfallenden Kaufschillings versehene Offerte bis längstens 18. Februar l. J. eingereicht werden.

Die Licitationsbedingnisse sowie die zu veräußernden Artikel, wovon die in größeren Quantitäten vorhandenen in kleinere Parthien getheilt zur Veräußerung gelangen, können täglich mit Ausnahme von Sonn- und Feiertagen im k. k. Artillerie-Zeughause Vormittags von 8 bis 11 — und Nachmittags von 2 bis 5 Uhr eingesehen werden.

Vom k. k. Zeugs-Artillerie-Filial-Posten-Commando.

Lemberg, am 4. Februar 1868.

Ogłoszenie licytacyi.

Nro. 90. Ze strony c. k. komendy posterunku filialnego zbrojowni artyleryi podaje się do wiadomości, że celem sprzedaży następujących przedmiotów zachowanych w całości, jako to: kuźnic polowych, młotów kowadłowych, skówek do kos, kos, sierpów, miechów dla kuźnic polowych, osi żelaznych, hamulców itd., tudzież rozmaitych naczyń do opakowania.

Dalej celem sprzedaży części składowych szorów, odpadków skór, rozmaitego starego żelaza, stali, powrozów, odpadków papieru itd. itd. odbędzie się dnia 19. lutego 1868 o godzinach ½9tej przed południem w c. k. zbrojowni artyleryi licytacya publiczna, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez wyższą władzę.

Na tę licytacyę mogą być także najpóźniej do 18. lutego b. r. nadsyłane oferty, należycie ułożone, opieczętowane i zaopatrzone w trzecią część przypadającej ceny kupna.

Warunki licytacyi tudzież artykuły sprzedać się mające, z których te, które się znajdują w większej ilości, będą do sprzedaży podzielone na mniejsze partye, mogą być przeglądane codziennie z wyjątkiem dni świątecznych i niedzieli w c. k. zbrojowni artyleryi od godziny 8mej do 11tej przed południem i od 2giej do 5tej po południu.

Z c. k. komendy posterunku filialnego zbrojowni artyleryi.

Lwów, dnia 4. lutego 1868.

Doniesienia prywatne.

Do dzisiejszego Numeru przyłączone jest **„Zamknięcie rachunków galicyjskiego Towarzystwa kredytowego za IIgie półrocze 1867go roku."**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.